

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.

Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD

Waterkant No 4, Overzijde.

DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—

Afzonderlijke nummers fl. 0.15.

Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Memorie van Antwoord

VAN DEN

Minister van Koloniën.

Algemeene beschouwingen.

Naar aanleiding van de opmerking, dat noch in de Memorie van Toelichting noch in eenig ander van 't Departement van Koloniën uitgegaan stuk nadere mededeelingen zijn gedaan betreffende den in de Troonrede besproken nood op de Benedendistricten eilanden, moge de ondergeteekende in herinnering brengen hetgeen dienaangaande is vermeld in § 1 van hoofdstuk B van het kort voor de indiening van het wetsontwerp verschenen Koloniaal Verslag van Curaçao van 1912. Luidens dat gedeelte van het verslag werden de noodlijdenden van bestuurswege zooveel mogelijk tegemoetgekomen door werkverschaffing en door verstrekking van voedingsmiddelen, zoomede van genees- en versterkende middelen.

De nood is ontstaan door het mislukken ten gevolge van de droogte van den oogst van mais, het hoofdvoedsel van de bevolking. Het welslagen van den oogst van dat gewas is geheel afhankelijk van den regenval; irrigatie is uitgesloten wegens de onevenredig hoge kosten daarvan verbonden. Het eenige wat gedaan kan worden is door bestuuring en toepassing van de „dry-farming” methodes te trachten een nuttiger gebruik van het regenwater te maken, in welke richting voorstellen zijn gedaan door den Rijkslandbouwleeraar voor Zeeland I. G. J. KAMBEREKE, die, zooals in de Memorie van Toelichting is gezegd, in opdracht van den ondergeteekende de kolonie bezocht. Van het door dien deskundige uitgebracht rapport wordt een tiental exemplaren aan de Kamer toegezonden. De systematische aanleg van dammen, welke ten doel heeft het grondwaterpeil te verhoogen ten bate van boomgaarden en putten, wordt geregeld voortgezet, gelijk moge blijken uit de bij het hoogergenoemd koloniaal verslag overgelegde bijlage H, bevattende eene overzichtstabel van hetgeen tot nu toe op dit gebied op Curaçao is verricht.

De gelden, die hier te lande — door tusschenkomst van het hoofdbestuur van het Algemeen Nederlandsch Verbond en de Vereeniging Oost en West — zijn ingezameld, worden, volgens mededeeling van den Gouverneur, door de vertegenwoordigers van de groep Nederlandsche

Antillen van voormeld Verbond in overleg met de Gezaghebbers en, waar noodig, van eenige ingezetenen, die de locale toestanden goed kennen, aan de armen uitgedeeld.

Terwijl de ondergeteekende niet mag nalaten te dezer plaatse een woord van waardeering uit te spreken voor de wijze waarop van het Moederland uit aan den nood der bevolking is tegemoet gekomen, is het hem aangenaam aan het vorenstaande te kunnen toevoegen, dat, blijkens de jongste van den Landvoogd ontvangen berichten, sinds einde October overvloedig regen valt. Op sommige plantages in de benedendistricten van Curaçao was de regenval zelfs zoo overvloedig, dat enkele groote dammen zijn doorgebroken en veel schade is toegebracht aan den te veldte staanden oogst.

Het was den ondergeteekende aangenaam te vernemen, dat hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de plannen tot verbetering van de haven van Curaçao is medegedeeld, algemeen instemming had gewekt. Zooals hij daarbij heeft te kennen gegeven, was het zijn voornemen om het voor de verdere uitvoering van de havenwerken noodige bij Nota van Wijziging aan te vragen, indien tijdig beschikt kan worden over het voorstel dat van den Gouverneur werd tegemoet gezien met betrekking tot de bedoelde werken. Dat voorstel is sedert ontvangen, maar daarbij is niet gebleken welke zienswijze de Koloniale Raad is toegedaan ten aanzien van hetgeen nog behoort te worden verricht.

Aangezien de ondergeteekende er prijs op stelt het gevoelen van den Raad in deze belangrijke aangelegenheid te kennen, is het college door den Gouverneur in de gelegenheid gesteld om zich desgewenscht dienaangaande uit te spreken. De ondergeteekende vertrouwt spoedig in de gelegenheid te zijn de noodige gelden bij suppletoire begrooting aan te vragen.

De naar aanleiding van het rapport over den grooten landbouw op Curaçao van den Gouverneur gevraagde voorstellen zijn sedert de indiening van het wetsontwerp ontvangen. Naar aanleiding daarvan ligt het in het voornemen van den ondergeteekende eerlang bij suppletoire begrooting een voorstel te doen, strekkende om door aankoop van particuliere gronden tot vergroting van het domein te geraken. Daardoor zal de mogelijkheid ontstaan om eene betere regeling te treffen voor het in pacht uitgeven van gronden. Thans zijn daarvoor geene andere terreinen beschikbaar dan de zoogenaamde weidegronden

in de onmiddellijke nabijheid van de plantages gelegen, wat, gelijk bekend is, tot menigvuldige klachten aanleiding geeft.

De verkoop van de SANTA BARBARA-phosphaatmijn is naar de meening van de Regeering eene transactie, die door haar met ingenomenheid kan worden begroet, daar met groote waarschijnlijkheid mag worden aangenomen, dat de arbeid in die mijn nu spoedig zal worden hervat. De firma HOPE & Co. te Amsterdam, die den eigendom van de mijn verkregen heeft, zal deze inbrengen in eene naamloze vennootschap. Met de exploitatie zal dan zoo spoedig mogelijk een aanvang worden gemaakt.

De commissie, die in opdracht had te onderzoeken of de verdere ontginning der mijn een winstgevend bedrijf belooft te zijn, is wel met haar rapport gereed gekomen, doch de ondergeteekende heeft er nog geen kennis van bekomen en kan dus ook niet mededeelen tot welke conclusie dit verslag leidt.

De ondergeteekende zou eene ontwikkeling van den mijnbouw zeer toejuichen. Op grond van de verschillende rapporten, betreffende het door den mijnbouwkundige DUYFJES ingesteld onderzoek, welke zijn opgenomen in de Koloniale Verslagen van 1909—1911, neemt hij evenwel te moeten betwijfelen, of loonende exploitatie mogelijk zal zijn van andere mijnen in de kolonie dan de hoogergenoemde en de reeds in exploitatie zijnde op Aruba en Klein-Curaçao.

De ondergeteekende vernam met genoegen, dat de mededeelingen in het Koloniaal Verslag betreffende de hoedenvlechterij algemeen voldoende hebben gewekt.

Ten aanzien van de door het Landbouwdepartement in Suriname genomen proeven om de palmsoort, welke het voor die industrie gewenschte stroo levert, daar te doen aanplanten, kan, aan de hand van het voorkomende op blad 819 van het verslag van dat departement over 1911, worden medegedeeld, dat de jonge planten, die in den cultuurtuin zijn aangekweekt, naar verwachting werd, in den loop van dit jaar in zwampachtig bosch zouden kunnen worden uitgeplant. Een monster stroo, van de bedoelde palmsoort bereid, werd ter beoordeeling naar Curaçao opgezonden en is gebleken van zeer goede kwaliteit te zijn.

Inderdaad zijn ook op Curaçao proeven genomen met de bedoelde palmsoort. Blijkens blad 97, sub 10 van het verslag van voornoemd departement over 1910, verkregen de uitgeplante exemplaren wel eene

flinke ontwikkeling als plant, maar bleef het blad zelf beneden de helft van de minimum-lengte, voor hoedenstroo noodig.

Voor zoover zulks nu reeds kan worden beoordeeld mogen, luidens van den directeur der onderneming verkregen inlichtingen, gunstige verwachtingen van de struisvogelweek worden gekoesterd. Een aantal vogels is reeds in goede conditie naar Curaçao overgebracht en, naar het zich laat aanzien, aarden zij er goed; verscheidene vogels zijn reeds aan het broeden.

De verdere ontwikkeling van de onderneming wordt door den ondergeteekende met belangstelling gevolgd, aangezien zij, in geval van slagen, ongetwijfeld zal bijdragen tot verhooging van de welvaart der bevolking. Evenals de ondergeteekende heeft de Gouverneur zich gaarne bereid verklaard om aan de onderneming zooveel mogelijk steun en tegemoetkoming te verleenen. Daarvoor den invoer van de struisvogels rechten waren verschuldigd, is aan de onderneming als bijdrage voor eens een daarmede gelijkstaand bedrag uitgekeerd. Verder is de hulp van den landbouwkundige aan de onderneming toegezegd, terwijl, ingevolge het daartoe gedaan verzoek, ten einde haar het bewaken van het terrein, waarop de vogels gehouden worden, te vergemakkelijken, de administrateur en de assistent der onderneming door den Gouverneur tot onbezoldigde politiebeambten zijn aangesteld.

Reeds in den loop van het vorige jaar is met den Gouverneur in overleg getreden over de vraag of, met het oog op de te verwachten toename van de scheepvaart na de opening van het Panama-kanaal, geen maatregelen genomen behooren te worden op sanitair gebied in het algemeen en in het bijzonder met het oogmerk om de verbreiding van venerische ziekten tegen te gaan. Naar aanleiding daarvan heeft de Gouverneur eene Commissie benoemd, met de opdracht om na te gaan of het — vooral ook met het doel om den goeden naam van de haven van Curaçao in den vreemde op te houden — noodig of wenschelijk is, dat bepaalde sanitaire maatregelen worden genomen, en in het bijzonder om te onderzoeken wat gedaan zou kunnen worden tegen de verspreiding van venerische ziekten.

Het door de Commissie uitgebracht rapport is kort geleden, vergezeld van zijne voorstellen ter zake, van den Landvoogd ontvangen.

De ondergeteekende is daarover met zijn ambtgenoot van Marine in overleg getreden.

Wat het veelvuldig voorkomen van

venerische ziekten op Curaçao betreft, moge nog worden aangetekend dat, naar het oordeel zowel van de Commissie als van den Gouverneur, de toestand te Willemstad zeker niet erger is dan in andere havenplaatsen van dezelfde beteekenis in West-Indië. Naar hunne meening verdient de haven van Curaçao den slechten roep niet, dien zij in dit opzicht heeft.

De ondergeteekende kan het gevoelen niet deelen van de leden, die van meening zijn, dat de Gouverneur bij de verzorging der onderwijsbelangen niet een onpartijdige houding aanneemt, maar het bijzonder onderwijs begunstigt; hem zijn geen feiten noch omstandigheden bekend, die gegronde aanleiding tot het vestigen van zoodanig oordeel zouden kunnen geven. Veeleer is hij het eens met die leden, die meenen, dat het bijzonder onderwijs niet voldoende in de bestuurszorg deelt, daar hem gebleken is, dat het uit de koloniale kas ten behoeve van dit onderwijs verstrekt wordende subsidie niet voldoende kan worden geacht.

De ondergeteekende had er op vertrouwd in de gelegenheid te zullen zijn om bij Nota van Wijziging een voorstel te doen tot verhooging van de verschillende subsidie-posten voor het bijzonder onderwijs, in de verwachting, dat de door den Gouverneur voorgestelde wijziging van de onderwijsverordening tot nadere regeling van de onderwijs-subsidies intusschen haar beslag zou hebben gekregen. Die wijziging is echter nog niet tot stand gekomen, en, aangezien dat eerst het geval moet zijn voordat de verhooging van de hoogbedoelde posten aan de orde kan worden gesteld, zal het daartoe strekkend voorstel bij suppletoire begrooting worden gedaan, zoodra de herziening van de subsidie-regeling zal hebben plaats gevonden.

De vervanging van den vorigen administrateur van financiën door een Nederlandschen belastingambtenaar is door den ondergeteekende ernstig overwogen; hij heeft daarover met den Gouverneur overleggepleegd. De Landvoogd antwoordde dat wanneer, zooals eenige jaren geleden, een nieuw belastingstelsel moest worden ontworpen, ook door hem aan de uitzending van een deskundige de voorkeur zou worden gegeven, maar dat, nu het werkelijk toch niet zoo ingewikkelde stelsel reeds eenigen tijd in werking was, die uitzending beslist onnoodig was. In de ruim zeven maanden tijd gedurende welke de waarnemende titularis de betrekking vervuld had, had de Gouverneur de vaste overtuiging verkregen, dat hij daarvoor in alle opzichte bekwaam was. Van de ambtenaren, die de betrekking ambieerden en er

LIEFDE EN LIJDEN.

(Historische Roman.)

III.

Ter herinnering: Een ridder komt 's avonds laat op 't kasteel van den Graaf van Ellislaw een schuilplaats vragen tegen den opsteken den storm; de Graaf noodigt hem met zich aan tafel en herkent in hem Edgar Glowwood, die hem eens het leven reddde. Er ontstaat tusschen den Graaf, zijne dochter Anna en den gast een vriendschapsband; de jonge krijgsman verlaat den dag na zijne aankomst het kasteel en zal er, op verzoek van vader en dochter, spoedig eens eenigen tijd komen doorbrengen.

Reeds was er meer dan een jaar verlopen sedert het vertrek van Edgar Glowwood. Men had niets meer van hem vernomen. De Graaf en zijne dochter spraken echter nog zeer dikwijls over hem; ze hoopten hun beider vriend spoedig weer eens in hun midden te mogen zien.

„Vader, zoo zegt Anna op een morgen aan het ontbijt, hoelang is 't al geleden, dat Glowwood hier is geweest? Laat eens zien! De man van Jane, u weet wel, is de vorige maand voor

een jaar, op zee bij een storm verongelukt en op den avond vóór dien storm, is Glowwood hier een schuilplaats komen zoeken voor den regen; er is dus sedert zijn bezoek al ruim een jaar verlopen.”

„Zoo, kind, zegt de Graaf, is dat al een jaar geleden?”

„Ja, is het antwoord, en hij heeft vast beloofd hier eens een tijdje door te komen brengen; me dunkt, hij kon wel eens spoedig komen.”

„Zeker, ik geloof ook wel, dat hij zal komen, zoodra hij kan; nu ik zou 't gaarne willen!”

Zoo pratend, wordt er aan de deur geklopt.

„Binnen!”

„Mijnheer, er is gisteren avond laat een bode hier langs gekomen, die voor u een brief heeft afgegeven; hier is hij.”

De knecht overhandigt den brief aan den Graaf en verwijderd zich; deze opent hem en zegt, al voortlezende:

„Dat is wel toevallig!”

„Wat is er vader? Toch niet van Glowwood?”

„Ja, kind; luister maar eens”, zegt de Graaf lachend.

Edimbourg 16 October.

Aan den Graaf van Ellislaw.

Ruim een jaar geleden u bezoekend, had ik de eer, door u en uwe dochter te worden uitgenoodigd, spoedig eens eenigen tijd bij u te komen doorbrengen. Ik ben er van overtuigd, dat deze uitnoodiging niet is geweest een eenvoudige plichtpleging, maar een oprecht gemeende uiting van de tusschen ons ontstane vriendschap. Ik ben daarom zoo vrij u mede te deelen, dat ik thans over ongeveer twee maanden vrijen tijd heb te beschikken; het zal mij een waargenoegen en tevens een groote eer wezen, dezen tijd op het slot van den Graaf van Ellislaw te komen passeeren. Zoo zich geen bijzondere omstandigheden voordoen, kunt gij mij binnen eenige dagen verwachten. Hoogachtend en beleefd groetend,

Edg. Glaswood.

„Kijk, dat is zeker toevallig, zegt Anna. Hij komt dus al zeer spoedig, daar hij schrijft, dat wij hem dezer dagen kunnen verwachten; zal ik

daarom maar onmiddellijk een der vóórkamers in orde laten brengen, vader?”

„Zeker, doe dat en zorg er voor, dat alles er zoo aangenaam en prettig mogelijk uitziet!”

„Zonder twijfel, vader; maar laten we samen maar eens gaan zien; we zijn toch klaar met het ontbijt!”

„Dat is goed.”

Beiden staan op van tafel en gaan door de breede gang naar het vóórgedeelte van het kasteel. De Graaf opent daaraan derreikenhouten deuren.

„Nee, vader, dat zou ik niet doen”, zegt Anna; „in deze kamer, zoo hebt gij mij verteld, is mijne moeder bij mijne geboorte gestorven;— ze werpt een blik op het portret harer moeder, schuin tegenover haar, boven een mahoniehouten ledikant, het doodsbed van Mevr. Ellislaw; ze heeft 't zelf daar doen ophangen!— het is uw wil geweest, dat sedert dien dag hier niets werd veranderd; men heeft zich daaraan gehouden en toen ik oud genoeg was, om de beteekenis hiervan te begrijpen, is uw wil mijn wil geworden! Ook voor mij is deze plaats een heiligdom!”

„Dat weet ik, kind; neen, in deze

kamer mogen we niets veranderen; laat daarom de kamer hier tegenover in orde brengen.”

„Goed, vader”, klinkt het terug. Beiden verwijderen zich uit hun heiligdom; Anna wisch, zonder dat haar vader 't bemerkt, een traan weg uit haar oogen, loopt hem eenige passen vooruit en opent de deur der andere kamer, aan de overzijde van de gang.

„Ja, zegt de Graaf, terwijl hij binnentreedt, hier moet onze gast zijn logeer-kamer hebben! Hij heeft dan door de ramen in den voormuur en van af het balkon een mooi gezicht over den tuin en de bergen, terwijl de beide zijramen hem een wijd uitzicht geven over de blauwe zee. Zorg er echter voor, Anna, dat het hem hier aan niets ontbreekt!”

„Laat dat maar aan mij over, vader, antwoordt ze, ik weet wie wij hier moeten ontvangen!”

Daarop gaat de Graaf naar zijne leeskamer, terwijl Anna aan de verschillende bedienden hare instructies gaat geven, om de linker-vóórkamer van de middelgang in te richten als logeer-kamer voor een gast, die eenigen tijd op het kasteel komt doorbrengen.

geschiedt voor waren, had de heer VAN DER VEEN ZEPPENFELDT de meeste diensuren, zoodat hij naar het oordeel van den Landvoogd het eerst in aanmerking kwam.

Onder deze omstandigheden heeft de ondergeteekende gemeend aan de uitzending van een Nederlandsch belastingambtenaar niet te moeten vasthouden.

De aanwijzing van den kantonrechter voor de tijdelijke vervanging van den nieuwen administrateur van financiën laat zich, naar het den ondergeteekende voorkomt, voldoende verklaren door de omstandigheid, dat de tijdelijke titularis in de door hem bekleede betrekking van koloniaal ontvanger belastingambtenaar is geweest.

Van partijdigheid van den Gouverneur kan in dit noch in het vorig geval sprake zijn.

Op de door eenige leden gemaakte algemeene opmerking dat aan de notulen van de raden van politie op de eilanden buiten Curaçao door de Regeering niet de aandacht schijnt te worden gewijd, die zij verdienen, kan de ondergeteekende bezwaarlijk ingaan zoolang niet de klachten en wenschen worden aangeduid, waarvan de gegrondheid door haar behoeven te zijn onderzocht. De klachten en wenschen staan in de eerste plaats ter beoordeeling van den Gouverneur, aan wiens beleid behoort te worden overgelaten de maatregelen te nemen of voorstellen te doen, welke hij naar aanleiding daarvan noodig acht.

Artikelen.

Art. 181. De eischen, waaraan de *Prinses Juliana* moest voldoen, en de gegevens daarvoor zijn in 1909 verschaft door den toenmaligen gouverneur van Curaçao, bijgestaan door den toenmaligen commandant van het eskader in de Caraïbische Zee.

Bij de gunstige geslaagde beproefing van het schip, tijdens den overtocht naar Curaçao, die onder eigen stoom geschiedde, en ook uit een later uitgebracht rapport door den Minister van Marine, aan welk Departementshoofd, na de uit Curaçao ontvangen klachten, dezerzijds advies werd gevraagd, is aangehouden, dat het stoomschip alleszins zeewaardig is.

Alleen is achteraf gebleken, dat de in het bestek voorgeschreven vaartsnelheid van 9 mijl een bezwaar is, om het — met het oog op de veiligheid als passagiersschip — parage als tusschen de Bovenwindse eilanden te laten bevaaren, in verband met de aldaar veelvuldig voorkomende orkanen.

De stabiliteit en uitwatering van het schip zijn voldoende, doch door de hoogergenoemde betrekkelijk geringe vaartsnelheid is het niet altijd in staat tijdig de centra van cyclonen te ontloopen.

De bouw h.t.l. heeft plaats gehad onder speciaal toezicht van Bureau Veritas, alsmede onder dat van ingenieurs van het Departement van Koloniën.

Voor en tijdens de aanschaffing is op de bovenbedoelde omstandigheden door het koloniaal bestuur, dat het bestek en de ontwerp-tekeningen tijdig ter raadpleging in handen heeft gehad, geen nadruk gelegd.

De eerst na aflevering van het schip gebleken bezwaren heeft men in Nederland bezwaarlijk kunnen voorzien, omdat een destijds door de kolonie Curaçao gecharterd schip de „*Christiansted*” — dat als leidraad bij het opmaken van het bestek heeft moeten dienen en nagenoeg dezelfde afmetingen, uitwatering, dispang en opbouw had — gedurende ruim drie jaar den dienst wel heeft kunnen onderhouden.

Dit schip had nog 1½ à 2 mijl

In deze dagen heeft ze geen tijd, om persoonlijk hare zieken te bezoeken; ze laat dit thans over aan hare dienaar Betta, die overal moet zeggen, waarom zij zelf niet komt. In den loop van den volgende dag gaan vader en Anna samen de werkzaamheden eens bezichtigen, doen hier en daar nog een kleine aanwijzing aan de bedienden en na twee dagen is alles keurig in orde, om hun beider vriend in hun midden te ontvangen.

De gast liet niet lang op zich wachten. Na nog één dag in ongeduldige afwachting te hebben doorgebracht, zien ze tegen het vallen van den avond in de verte een ruiter den weg naar het kasteel inslaan. Als hij wat naderbij is gekomen, herkennen ze in hem Edgar Groswood, hun gast!

Ze spoeden zich naar het vóórplein, om hem te verwelkomen. Hij rijdt ondertusschen de slotpoort binnen, springt van zijn paard en geeft dit over aan een der knechten.

„Van ganser harte welkom, vriend”, zegt de Graaf, terwijl hij hem de hand drukt.

Ook Anna reikt hem de hand en zegt onder een gracieuse buiging:

minder vaartsnelheid en verkeerde dus in minder gunster conditie dan de *Prinses Juliana*.

De *Prinses Juliana* heeft circa f152.500.— gekost.

Voorat het stoomschip in dienst werd gesteld en nadat het aan de vaart is onttrokken, heeft gedurende geruimen tijd de correspondentie tusschen de verschillende eilanden der kolonie van gouvernementswege door middel van een zeilschip plaats gevonden. Deze verbinding heeft, voor zoover den ondergeteekende bekend, aan de eischen voldaan, welke daarna billijkerwijze konden worden gesteld, en met het oog daarop heeft hij gemeend dat, althans voorschands, op die wijze in den bedoelden dienst kan worden voorzien. Het behoeft echter geen betoog dat een stoomvaartdienst in vele opzichten de voorkeur verdient, zij het ook dat de daaraan verbonden kosten belangrijk hooger zijn.

De ondergeteekende wil gaarne de toezegging doen met den Gouverneur nader in overleg te treden over de vraag of de eischen van het verkeer op den langen duur niet eene stoomvaartverbinding beslist noodzakelijk zullen maken, en of het daarom niet het meest zal zijn aan te bevelen spoedig de noodige stappen te doen om de beschikking over een voor het doel geschikt stoomschip te verkrijgen.

De Minister van Koloniën,
DE WAAL MALEFJIT.

De Onderwijs-verordening.

De beslissing in zake de onderwijs-verordening is gevallen. De meerderheid van den Raad bleek Donderdagavond onwillig hun stem te geven aan de verhoogde subsidie voor het bijzonder onderwijs, door den Gouverneur voorgesteld. Dat was de slotsom, waartoe de Raad kwam na vier uren discussie.

Met uitzondering van den Heer Dr. EVERTSS, die bericht had gezonden, deze vergadering *misschien* niet te kunnen bijwonen, en de Heer EDWIN SENIOR, nog steeds uitlandig, waren alle leden (ten getale van 11) tegenwoordig.

Mede waren aanwezig twee gedelegeerden van het Bestuur de Heeren L. ZEPPENFELDT, admin. van financiën, en J. B. DUSSEL wnd. inspecteur van het onderwijs in de kolonie.

Er haarschte een buitengewone belangstelling. De tafel voor de pers bood zelfs geen voldoende schrijfleghenheid. Een talrijk opgekomen publiek vulde de open ruimte vóór de balustrade, en zag van 8 tot 12 uur bij een ondragelijke snikheete temperatuur zijn geduld op een meer dan harde proef gesteld.

Met den besten wil van de wereld is het ons onmogelijk nu reeds aldezerevoeringen *in extenso* op te nemen.

Alléén de Heer P. WINKEL, die de algemeene beraadslagingen opende, nam reeds een vol uur tijds in beslag met zijn rede, welke van groote foliobladen, die een heel boekdeel vormden, werd afgelezen. Wij komen natuurlijk later meer in het bijzonder op deze geruchtmakende redevoering terug.

Van de vóórstanders dezer subsidie-verhooring voerden alleen de Heeren B. ZEPPENFELDT en J. SUTHERLAND het woord. De oppositie verteenwoordigden de Heer P. WINKEL en E. LANSEBERG, terwijl de Heeren FORBES en STATUS MULLER voor bemiddeling te vinden waren.

De Heer DE VRIES liet eerst in zijn korte toelichting naar zijn waar gevoelens raden, maar voegde zich bij stemming toch bij de oppositie.

De Heer FORBES had een amende-

ment ingediend op art. II, de essentie van het geheele ontwerp, dat hierop neerkwam: 10. alle voorgestelde toelagen voor de onderwijzers van het bijzonder onderwijs met ± f100 te verminderen, 20. alléén maar voor de helft van het onderwijzend personeel van bijstand in de buitendistricten en op de eilanden subsidie te verleenen, 30. de vergoeding voor de oprichting-bouw- en andere kosten voor scholen enz. op den ouden voet van 25% der werkelijke gedane uitgaven te handhaven.

Zooowel door den gedelegeerde als door den Heer St. MULLER werd er den Heer FORBES op gewezen, dat No. 2 van zijn amendement: *subsidie alléén voor de helft van het personeel, tegen de verordening* was en dit beginsel als hoogst onbillijk en onrechtvaardig bij Publ. Bl. No. 31 reeds in 1909 was ingetrokken. Wij kregen niet den indruk, dat het amendement door den Heer FORBES in dien geest werd gewijzigd, door No. 2 te laten vervallen.

De Heer STATUS MULLER was even eens wel te vinden voor eenige verhoging van subsidie, maar wilde in ieder geval het progressief stijgen in de toekomst tegengaan. Daarom wilde ZEd. voor de buitenscholen klassen tot 60 leerlingen toelaten en alléén voor hoofden van scholen op de hoofdstaats der eilanden onderwijzers 1ste of 2de klasse en voor onderwijzers van bijstand alléén onderwijzers 3e kl. subsidieeren.

Volgens bekentenissen van den Heer Muller zelf, had, sinds de wijziging door den Gouverneur in zijn ontwerp aangebracht, zijn amendement veel van zijn betekenis verloren.

Bij stemming over het amendement Forbes stemden tegen: Sutherland, Muller, de Vries, B. Zeppenfeldt, Penso en Voorzitter.

vóór: Lansberg, Gorsira, Casseres, Winkel, Forbes, dus *veroorloopt* met 6 tegen 5 stemmen. Het amendement Status Muller werd, niettegenstaande het door de Heeren Lansberg en Gorsira ondersteund was, met op één na (v. d. Heer St. Muller) algemeene stemmen *veroorloopt*.

Bij art. II, bij memorie van antwoord gewijzigd, stemden vóór: Sutherland, Zeppenfeldt, Penso, Voorzitter.

tegen: Lansberg, Muller, Gorsira, de Vries, Casseres, Winkel, Forbes; dus met 4 tegen 7 *veroorloopt*.

Naar onze vaste overtuiging is de stemming over het amendement van den Heer Forbes zoo *onzuiver* mogelijk geweest. De groepering der stemmen alléén reeds *dit*. Feitelijk stemden tegen dit amendement, zoolwel de vóórstanders van het Bestuurs-voorstel, dus omdat het hunne inziens te weinig subsidie gaf en door den gedelegeerde als *onaanmerkelijk* was verklaard, als ook enkele tegenstanders ervan, die van oordeel waren, dat het te veel gaf. De bedoeling der vóórstemmers van 't amendement Forbes kan dan geen andere geweest zijn, dan dat dit voorstel, volgens hun opvatting, voldoende subsidie toekende.

Ook het art. III werd met dezelfde stemmen-groepering als art. II van 4 tegen 7 verworpen.

De eindstemming over de geheele wet bood een tooneel van een zonderlinge verwarring van opinies.

vóór stemden: Lansberg, de Vries, Casseres, Winkel Forbes.

tegen: Sutherland, Muller, Gorsira, Zeppenfeldt, Penso en de Voorzitter, dus met 5 tegen 6 verworpen.

Vele leden wisten bij deze stemming werkelijk niet, wat hun stem vóór of tegen beduiden moest. Sommigen meenden, dat de stemming liep over het geheele ontwerp, zoolals het door den Gouverneur gewijzigd was, anderen over het ontwerp, *zonder* het IIe art., de essentie van alles, omdat dit art. reeds was verworpen. Die

u een kamer in gereedheid laten brengen”.

Anna opent de deur en men gaat naar binnen; de gast ziet eens rond en loopt langs de verschillende ramen.

„Prachtig, prachtig, zoo klinkt het; het is waarlijk te veel eer voor me!”

„Ziezoo, herneemt nu de Graaf, gij zult u eerst wellicht een weinig willen verfrischen, denk ik, en zoo gij er niets tegen hebt, gaan we daarna souperen; ik geloof tenminste, dat alles daarvoor klaar is.”

„Ja, vader, antwoordt Anna; het is het gewone uur voor ons, om iets te gebruiken; laten wij ondertusschen maar eens gaan zien”.

Vader en dochter verwijderen zich en begeven zich naar een helder verlichte kamer aan het uiteinde der gang, waar alles voor het souper klaar staat. Het duurt niet lang, of hun gast komt zich bij hen voegen; men neemt plaats en spoedig is men in druk gesprek.

Na het souper wordt er wijn geschonken; men drinkt op elkanders gezondheid en blijft nog wat gezellig bij elkander zitten, totdat het tijd is, om zich ter ruste te begeven; de Graaf brengt zijn gast naar zijne kamer en daarna trekken ook hij en

verwarring van ideeën kwam aan het licht door de gestelde vragen en de motivering van sommigen, en o.a. ook uit het gezegde van den Heer Lansberg tegen zijn buurman en partijgenoot den Heer GORSIRA, toen deze laatste zijn stem tegen uitbracht: „*Wat is dat nu, en ik heb vóór gestemd!*”

Het meest markante van alle redevoeringen, in deze zitting gehouden, was wel die van het jongste lid den Heer P. WINKEL. De Heer C. S. GORSIRA heeft nu zijn meester gevonden, en kon dezen avond wijselijk op zijn vroegere lauweren gaan rusten.

Nog méér dan bij zijn eerste optreden heeft de Heer Winkel op dezen avond epoqué gemaakt. Zijn redevoering deed ons denken aan een voorstelling van een 5e rangs kinematograaf, waar een oude algedankte film met veel animositeit werd afgedraaid. De Heer P. WINKEL belooft een krachtige aanwinst te worden voor de oppositie in onzen Raad. Hij is nog jong, daarbij strijdustig, weet van geen wijken, hij durft alles aan, zelfs dat, waarvoor een ander zijn goeden naam niet zou willen blootstellen.

Hij heeft een echte boksernatuur. Zijn arsenaal lijkt veel op een rommelkamer van een uitdragerswinkel, waarin wat oud roest ligt opgeborgen, doch dat nog uitstekend dienst kan doen, om wat stompen en slagen, stooten en hounen uit te deelen. Het luistorgrage publiek verlustigt zich in het optreden van zoo'n vechtersbaas en onderwijl deze Goliath in het wilde zijn pijlen afschiet, kan de oude garde rustig zijn krachten sparen.

St. Martijnsche „Flikjes en Flokjes.”

„Blijf geregeld copie sturen” is de vriendelijke vraag van den redacteur. Gelukkig dat het geen bevel is, anders zou ik als insubordinaat moeten getoeterd worden.

Die vraag is tweeledig, dus dubbel bezwaarlijk.

Stuur copie en doe dit geregeld.

Wij leven hier in den komkommer-tijd, dus waar stof vandaan gehaald voor copie? Wij leven hier geregeld in de komkommer-tijd en toch wil men geregeld copie — impossible!

Een bewijs hoe doodsch het hier is? Zelfs de „Day by Day” heeft zijn uitgave gestaakt van Zaterdag 21 December tot 11 Januari; en als die niets meer weet, dan vertel ik je dat er niets in de lucht hangt.

Geregeld copie?

En toch zou ik wel een kolom of twee drie kunnen vullen met polemiek, maar dat doe ik nu eenmaal liever niet. Waarom niet?

Ik heb altijd gehoord, dat lijkenschenis een misdad is en van de dooden niets dan goed of minstens genomen geen kwaad dient gesproken, want dat is „unfair.” En dat wil ik niet zijn.

Nec plus ultra den Amigoe-lezers zeker wel bekend, heeft een moord begaan, die niet strafbaar is, maar prijzenswaardig. Het was ditmaal geen moord op menschen, zelfs niet op honden, maar een moord op een monster. „Monstrum horrendum, informe, ingens, cui lumen ademtum.” Vrij vertaald „op een allerverschrikkelijkt monster de leugen.”

Die het brochure'tje gelezen heeft, moet wel tot de conclusie gekomen zijn, dat het spreekwoord, hoe oud ook, nog altijd gangbaar blijft.

„Al is de logen nog zoo snel,

De waarheid achterhaalt ze wel.”

Alleen zal 't mij verwonderen, welk effect dit verweerschrift zal maken op den persoon tot wien het gericht is.

„Nec plus ultra” „Tot hiertoe en niet verder” staat er als een bedreiging op titelblad en omslag.

Anna zich terug naar hunne slaapkamers.

De dagen, die nu volgden, waren dagen van gelukkig samenzijn; men bracht den tijd door met wandelen, en nu en dan een rijtoertje door het schilderachtige berglandschap; ook ging men wel eens vissen in den grooten vijver van den slottuin; 's avonds nam Anna een of ander handwerkje, terwijl de Graaf zich dan met zijn gast ging meten op 't schaakbord.

Het leven, dat vader en dochter steeds leidden op hun voorvaderlijk slot, was, vooral voor den Graaf, zeer antonig.

Hij bracht den dag door met het bestudeeren van de geschiedenis van Engeland, maakte 's morgens en 's avonds een wandeling met zijne dochter en musiceerde ook wel eens; doch zijne vingers werden wel wat stram, om zich, zoolals vroeger in zijn jongelingsjaren, met groote behendigheid over het klavier te bewegen. Anna vond weliswaar veel afleiding in de muziek en het veelvuldig bezoeken der bergbewoners, maar als ze zich thuis bevonden, waren vader en dochter toch altijd alleen! Het deed hun nu zoo goed, iemand bij zich

Ik ben geen profeet; alleen na 11 Januari zullen wij weten, of 't blaadje nog verder gegaan is, dan tot hiertoe.

Ik hoop, dat wij van meer zulke lectuur verschoond blijven. Het moge o! zoo pikant zijn, maar te pikante Majonaise-saus wordt duivels-saus geheeten.

Intusschen veronderstel ik, dat „Nec plus ultra” alhoewel een verweerschrift in zake post- en rechtwezen, tevens ook moge dienen als tegen-gift in zake school en religie zoolals die *schijnen* te zijn, gezien door de glazen van de „Day by Day”-bril.

Een redacteur van een blad spreekt nu eenmaal over alle zaken volgens zijn opvatting en wijze van zien, en die kijk-er-op verandert niet in een hand-omdraaien. Het spreekwoord „Wie eens liegt, liegt altijd” is zeker overduidelijk; maar wij men niet de dupe worden van scheeve voorstellingen, dan is een met-oordeel-lezen ten eerste aan te bevelen.

Door die brochure „Nec plus ultra,” is er wat orde gebracht in den chaos en tevens den weg aangewezen wat te houden van menig berichtje ook op ander gebied.

En hiermede dankt mij kunnen de Curaçaosche lezers van ons weekbladje volstaan.

Un homme averti en vaut deux.

Wat ik verder ter overweging geef is dit enkel zinnetje, niet van mij, maar van een groot Engelsch schrijver. Deze persoon-in-kwestie schijnt ook tegenstander te zijn van hoogdravende taal; en niet omdat de man geen „latinized English” verstond, maar omdat het zoo onpraktisch is, en omdat hooge woorden zoo dikwijls gebruikt worden om onwaarlijk te propageeren.

„Now, when people adopt great big words, in this way, you should always be on your guard against them, because, if I wanted to palm off something not true, I would not set it out in plain English, but try to involve it in big words; for, as the man in the story, say, „if it is not sense, at least it is Greek.”

De zegsman van die schoone, ware woorden is Th. N. Burke, een van de grootste redenaars van Europa en Amerika. Die zal zijn Engelsch toch wel gekend hebben.”

Evenmin als aan groote woorden is hier gebrek aan groote getallen. Een staaltje.

Volgens No. 43 van ons weekbladje zou het aantal kinderen van de eventuele te bouwen openbare school op Simpsonsbay bedragen 99 (zegge negen en negentig).

In no. 1508 van de *Amigoe* schreef ik daaromtrent. „Dat is beslist onjuist. Op Simpson's bay zijn geen 99 kinderen te vinden, die den leeftijd hebben om op school te gaan.”

Als antwoord kreeg ik, dat ik niet kan tellen, de 99 zijn er wel en men noodigde mij uit om de lijst na te kijken en te doen mijn „*own optelling*.” (Aan dergelijke talen-hutspot zijn wij al gewoon.) Natuurlijk liet ik dit antwoord voor wat het was, en de lijst er bij.

Nu komt het mooiste van de historie.

Dezer dagen doen ze een *tweede* optelling en..... in plaats van 99 zijn er slechts 47 kinderen van een openbare school, dus eventjes 52 minder.

Of je nu bij zoo iets moet huilen of lachen weet ik waarlijk niet, maar het is treurig, dat er zoo gespeculeerd wordt op de goedgelovigheid in Curaçao.

Men speelt met woorden en met getallen. Curaçao is immers zoo ver af, ze weten het toch niet.

Jawel; maar het gezond verstand zegt 10. daar is vroeger een openbare school geweest en die is *verloren*, dus.....! 20. Eerst waren er zoogenaamd 99 kinderen, en later maar 47; best mogelijk dat er geen 47 zelfs zijn. (wel op het papier maar

te hebben, die zij zoo ten volle hun vriend mochten noemen.

Het was voor beiden een tijd van aangename ontspanning. De oude Graaf leefde geheel weder op, nu hij zijne liefde voor het krijgswezen nog eens kan uiten tegenover iemand, die, zoolals hij zelf, krijgsman was in merg en been! Hunne gesprekken liepen zeer dikwijls over Engelsche regeeringstoestanden, waarin Anna niet altijd even veel belang stelde; maar dan verheugde zij zich toch, omdat haar vader er belang in stelde. Ook betrad men wel eens het goddiensstig terrein; dan deed ze altijd met hart en ziel mede en toonde, hoe goed ze thuis was in de H. Schrift! Maar wat ze niet goed kan dulden, al hield ze zich ook in, dat men smaalde op de katholieken; dan kookte het in haar boezem; dan zou ze zoo gaarne de verdediging van dat geloof op zich hebben genomen, niet alleen, omdat zij de katholieken hoog achtte, maar ook, omdat 't hier gold de verdediging van het geloof harer Moeder!!

(Wordt vervolgd.)

PANAMA.

Blijkens mededeeling van Hr. Ms. Gezaat te Berlijn, heeft de regering van de nieuwe republiek Panama op 9 Juli 1912 het den 23en Juli 1892 tusschen Duitschland en Colombia gesloten meestbegunstigings-verdrag opgezegd.

Bedoeld verdrag, hetwelk na de onafhankelijkheid van Panama van toepassing werd verklaard op de Duitsch-Panama'sche handelsbetrekkingen, treedt, voor zoover Panama betreft, op 9 Juli 1913 buiten werking.

(Handelsberichten).

Het Panama-Kanaal.

Verscheidene reeders te Liverpool maken zich gereed voor de opening van het Panama-Kanaal, hetwelk eene groote verandering in het bestaande vervoer over den Oceaan zal tegevoelge hebben.

Wanneer het kanaal open is voor den handel over den Oceaan zullen veel afstanden enorm verkort worden. Van New-York naar alle Pacific-havens ten noorden van het Panama-Kanaal zal men 8.415 mijl besparen, en naar die ten zuiden gemiddeld 5.000 mijl. Van Liverpool af worden de afstanden resp. 6.046 en 2.600 korter. Aziatische havens zullen belangrijker dicht bij New-York gebracht worden en zoowel Sydney als Wellington komen dan ongeveer 2.500 mijl dicht bij New-York dan bij Liverpool.

De route door het Panama-Kanaal zal door de reeders te Liverpool waarschijnlijk op eene dergelijke wijze gebruikt worden als die door het Suez-kanaal.

In de proclamatie van 13 November 1.1. van den President der Verenigde Staten aan Amerika, wordt bericht, dat de regels voor de meting der schepen, ter vaststelling van het bedrag, dat aan kanaal-rechten betaald zal moeten worden, nog nader zullen worden vastgesteld. In verband daarmee zijn verschillende deskundigen op scheepvaart-gebied geraadpleegd nopens de daarbij te volgen methode.

CUBA.

Bij eene wet van 16 Juli 1912 is een regel ingesteld ter waarborging van de schikking van Cuba'sche bewerkt tabak en sigaren, bestemd voor uitvoer.

Nederlandsche artikelen voor Cuba.

Er wordt de aandacht op gevestigd, dat plannen bestaan Nederlandsche firma's in de gelegenheid te stellen monsters van hare artikelen op Cuba ten toon te stellen. Afdeeling Handel zal omtrent die plannen gaarne met Nederlandsche belanghebbenden in overleg treden en aan hen, die daaromtrent met haar van gedachten zouden willen wisselen, wordt daarom in overweging gegeven zich met haar in verbanding te stellen.

ANTILLEN.

Scheepvaartsubsidies voor de overzeesche maildiensten.

De Fransche begroting voor 1913 bevat o.a. een post voor subsidie, toe te kennen aan de overzeesche maildienst tusschen Frankrijk en Antillen en Centraal-Amerika frs. 4.878.000. Dit bedrag is ongeveer hetzelfde als dat, hetwelk werd toegestaan voor 1912.

Buitenland.

Oostenrijk-Hongarije.

De minister van oorlog en den Chef van den Generaal Staf in Oostenrijk hebben hun ontslag genomen. Eerst beschouwde men dit als een overwinning voor de oorloggezinde partij en gaf aanleiding tot eenige onrust in het land. Achteraf blijkt nu echter, dat dit ontslag meer het gevolg is van persoonlijke aangelegenheden. Dientengevolge is de spanning in het land wat verminderd. Veel bracht daartoe ook bij een officiële verklaring, dat de groote oostenrijksche leening in New-York niets met den oorlog te maken had. Ook de keizer zelf heeft veel tot kalmeering bijgedragen, door dat hij onlangs tot een staatsman zou gezegd hebben, dat de verhouding tot Rusland alleszins correct was. Rusland zegt men, heeft nu ook de formele verklaring afgelegd, dat het de eischen van Servie op eenig grondgebied aan de Adriatische zee niet zal ondersteunen.

In dien tusschen tijd is nu ook het officiële rapport over de kwestie van den oostenrijkschen consul Prosehaaka, die door de Serviers gevangen was gehouden, gepubliceerd. Alles blijkt nu van heel wat minder ernstigen aard te zijn, als

men eerst beweerd had. Wel hebben de Servische militaire autoriteiten zich hierin meer dan eens aan het volkenrecht vergrepen, maar er is aan den consul toch niets weder- varen waarvoor de Servische regering geen voldoening zoude kunnen geven. Feitelijk begint Servie ook al wat bij te draaien.

De nieuwe gezant van Servie in Oostenrijk, heeft bij zijn aankomst in Weenen al verklaard, dat alle moeilijkheden van zijn regering met Oostenrijk zullen opgelost worden.

Balkan-Statens.

Niettegenstaande de afgevaardigden der oorlogvoerende mogendheden in Londen bijeen zijn ter vredesconferentie, heerscht er nog geen volledige wapenstilstand, daar Griekenland zich daarbij niet heeft aangesloten. Rondom Janina wordt door de Grieken hevig gevochten, evenwel nog steeds zonder resultaat. Ook op Chios blijft de turksche bezetting hevigen tegenstand bieden om het voortdringen der Grieken te beletten. Ook ter zee zijn de beide strijdkrachten tot een treffen gekomen, zonder beslissenden uitslag. Met elke dag wordt het voor de Balkan-Statens moeilijker de oorspronkelijke eengezindheid te bewaren, nu het op verdeling van den buit aankomt. Voornamelijk wordt de verhouding tusschen Bulgarije en Griekenland voortdurend vijandiger, omdat beiden azen op het bezit van Salonika. Met veel moeite is tot nu toe een bloedig conflict voorkomen.

Rumenië neemt nog steeds een gereserveerde houding aan en tracht bemiddelend op te treden. Ook bij gelegenheid van het bezoek van den Russischen grootvorst Nicolai bij de herdenking van den slag bij Plewna is bij de verschillende toosten te Bukarest geen enkel woord gesproken, dat eenige neiging tot oorlog verraadt. De troonrede van den koning van Rumenië sprak beslist van de uitstekende hoedanigheid zijns legers, maar hij voegde er ook bij, dat hij vol hoop was, dat zijn houding van gunstigen invloed mocht zijn op de betrekkingen tot de overige Balkanstaten in hun nieuwen vorm, en dat ook met de belangen van zijn land rekening zou gehouden worden. Kort te voren had de koning ook met Danew, den president van de Sobranja van Bulgarije, gesproken en spoedig wordt nog een andere gevolmachtigde van Czaar Ferdinand in Bukarest verwacht.

Groot-Britanie.

In het oude paleis van St. James te Londen vergaderen de vredesonderhandelaars van Turkije en de vier Balkanstaten. Den 16n December werd de eerste bijeenkomst met een welkomstrede van Sir Edward Grey feestelijk geopend. De engelsche minister van buitenlandsche zaken drukte daarbij de hoop uit, dat de samenkomst tot een gelukkige einde mocht leiden, en gaf daarbij heilzame vermaning tot wijze gematigdheid, waartoe wel bijzondere redenen bestond na de poehende speechen van sommige gezanten, die vooraf waren gegaan.

De taak van deze vredesconferentie is zeker buitengewoon zwaar en men zal er op moeten rekenen, dat het heel lang zal duren, alvorens de nieuwe grenzen op de kaart van de Balkanlanden voor goed zijn vastgesteld. Immers de Turk wil noch Adrianopel noch Skutari prijs geven. Bulgarije moet Adrianopel hebben, anders heeft deze oorlog voor haar geen betekenis, en ook Montenegro heeft weinig gewonnen, wanneer het Skutari niet in bezit krijgt.

Tegelijk met deze vredesconferentie komt in Londen ook bijeen de „reunion” van de ambassadeurs der groote mogendheden.

En ofschoon in zijn openingsrede Sir Edward Grey sprak van zijn niet-bindend karakter, valt er toch niet aan te twijfelen, dat deze bijeenkomst van de meest invloedrijke diplomaten van grooten invloed zal zijn op de besluiten en besprekingen der vredesconferentie. Engeland heeft zich al dien tijd tot nu toe krachtig beijverd den vrede te bewaren en de pogingen van Duitschland in dienzelfden geest ten volle gewaardeerd.

Bij de Engelsche Hoogerhuis is een reeds door het Lagerhuis goedgekeurd wetsontwerp ingediend, om aan de „apachen” der groote steden, bij wijze van straf, stoksclagen toe te dienen.

Nog is het wetsontwerp geen wet geworden, of reeds zoeken de b.s. slachtoffers zich in veiligheid te stellen; de Parijsche bladen bevatten dan ook verschillende berichten, volgens welke tal van Engelsche inbrekers, apachen enz. in de Fransche metropool hun inlichting gedaan hebben. Dit feit is, als zijnde een gevolg van vrees voor lijfstraf, voor criminalisten zeker niet zonder belang. Inmiddels heeft de Parijsche

afgevaardigde in het Fransche parlement, Denais, tot den Minister van buitenlandsche zaken een interpellatie gericht, over de maatregelen, welke de regering denkt te nemen, om aan het Engelsche grootstadsgespuis, dat uit vrees voor stoksclagen, naar Parijs vlucht, het verblijf in Frankrijk te ontzeggen.

ITALIE.

Verzet in Tripolitane.

Volgens de Parijsche Stampa zal het nog een heel tijd duren voor Italië daadwerkelijk bezit kan nemen van zijn nieuwe Afrikaansche kolonie.

In het Oostelijk deel van Tripolitanië spant Enver bez—de bekende kranige Turksche legeraanvoerder, die den afstand van Tripolitanië aan Italië niet wil erkennen — alle krachten in om zijn troepen beter uit te rusten. Sinds het sluiten van den vrede zijn de Egyptische grenzen niet langer meer gesloten en Enver bey heeft van dit buitenkansje gebruik gemaakt om zijn manschappen beter te wapenen.

Bij Derna, Bengazi en Tobiaoh wordt al weer gevochten en de Arabieren bedreigen voortdurend de Italiaansche voorposten. Er zal nu voor de Italianen wel niets anders overschieten dan het binnenland in te trekken en Enver bey te beletten zijn leger nog meer te versterken. Naar beweerd wordt, zou de Arabieren-aanvoerder zes snelvuurbatterijen hebben ontvangen en de omgeving voor Derna uitermate versterkt hebben.

Zijn de inlichtingen van het Italiaansche blad juist, dan kan nog wel eens een formeelen oorlog noodig zijn, voor Lybië zich onderwerpt aan het gezag van Italië.

Advertentien.

Photographische Inrichting.

Soublette et Fils,

HOFFPHOTOGRAFEN

H. M. de Koningin der Nederlanden BEKROOND

te Amsterdam 1888,
„ Antwerpen 1885,
„ Chicago 1898, en
„ Curaçao, Eerste Prijs Eere-medaille, 1904.
„ Brussel, 1910
„ Curaçao, Waterkant. Otrahanda.

Bekendmaking.

Ter voldoening aan art. 4 sub. 10. der keur, houdende regeling van het verkeer op de wegen in verband met het gebruik van motorrijtuigen (P.B. 1912 No. 59), wordt bekend gemaakt, dat het nummer daarbij bedoeld moet bestaan uit cijfers van 13 c.m. lengte en 5 c.m. breedte met een tusschenruimte van 2 c.m.; dat de kleur dier cijfers moet zijn wit, dat het nummer op of aan het voorvlak en onder op of aan het achtervlak van het motorrijtuig op een zwart veld aangebracht moet worden, terwijl het eene nummer door de lantaarn, bedoeld bij den aanvang van art. 14, en het andere door die bedoeld aan het slot er van, verlicht moeten worden.

Curaçao, den 27n. Dec. 1912

De Procureur-generaal,
J. B. GORSIRA.

IN GEZONDEN MEDEDELINGEN

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceite de petroleo como un sustituto de aceite de higado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petroleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando a la larga inflamación de las vias digestivas. Carece por lo tanto de por la propiedad esencial de todo alimento, la e ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de higado de bacalao, cuya apropiada de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente apreciado en todo el mundo.

LONGMAN & MARTINEZ

NEW YORK.

(OPGERICHT IN HET JAAR 1852.)

Fabrikanten en exporteurs van verfwaren in allerlei soorten in poeder en in olie; Vernissen, niet inbijtende verf voor hout en ijzer; Verf voor vloeren, die in één nacht droog zijn; Witte lak voor badkuipen; Verf in vernis om de mooie vlammen der kostbare houtsoorten na te maken; Verf in vernis voor rijtuigen; Oliën om te glansen, etc.

Monsters worden op aanvraag gratis verzonden.

3

Hamburg-Amerika-Linie.

Gevestigd in 1847.

Geregelde Vracht- en Passagier-Dienst onderhouden door 58 verschillende Lijnen, met 350 Havens in alle Werelddeelen.

Dienst tusschen Europa-West-Indie-Venezuela-Colombia.

Lijn I. Aankomst te Curaçao: van Europa en tusschen havens, den 1sten van elke maand.

Vertrek van Curaçao; naar Venezuela, Trinidad, St. Thomas Havre en Hamburg den 2/3 den

Lijn IV. Aankomst te Curaçao van Hamburg-Antwerpen en St. Thomas den 10 van elke maand.

Vertrek van Curaçao naar Pto. Colombia, Cartagena Colon en Centraal America, den 10/11.

Lijn II. Aankomst van Colon en Colombia den 21/22 van elke maand. Vertrek naar Europa via St. Thomas, en event. Pto. Plata, den 22/23.

Passagiers-vervoer naar alle plaatsen, welke door bovengenoemde lijnen worden aangeaan.

Behalve de stoombooten van bovengenoemde lijnen, doen eventueel ook andere Passagierschepen der Maatschappij, deze haven aan, die over St. Thomas direct naar Europa varen, en de reis in ongeveer 15 dagen volbrengen.

De Passagiers-schepen der Hamburg-Amerika-Lijn zijn alle voorzien van de noodige toepassingen voor de veiligheid en comfort der opvarenden.

Prijs der Passage naar Havre of Hamburg:

I Klas: \$ 110; III Klas: \$ 50-A. G.

Retour Biljetten: 10% afslag op de heen- en terugreis.

Voor verdere inlichtingen vervoeg men zich tot

EDWARDS, HENRIQUEZ & Co.,

Agenten.

HAVEN-NIEUWS.

VAN 11 JAN. — 25 JAN.

Schip	Kapitein	Aankomst	van	Vertrek	naar
Venezuela	J Montero	11 Januari	Maracaibo	11 Januari	La Guayra
Pr. Willem III	C. Baaren	12 "	New-York	13 "	Amsterdam
Venezuela	J Montero	14 "	La Guayra	14 "	Maracaibo
Caracas	Furst	14 "	La Guayra	15 "	New-York
Merida	A Johanson	16 "	Maracaibo	20 "	La Guayra
Pr. der Nederl.	J C Metus	18 "	Amsterdam	19 "	New-York
Venezuela	J Montero	18 "	Maracaibo	18 "	La Guayra
Maracaibo	G W Goodman	18 "	New-York	18 "	Maracaibo
Venezuela	J Montero	21 "	La Guayra	21 "	Maracaibo
Merida	A Johanson	22 "	La Guayra	23 "	Maracaibo
Maracaibo	G W Goodman	23 "	Maracaibo	23 "	New-York
Philadelphia	H Highborn	23 "	New-York	23 "	La Guayra
Venezuela	J Montero	25 "	Maracaibo	25 "	La Guayra
Prins Willem I	A R Nyboer	26 "	New-York	27 "	Amsterdam
Antonio Lopez	Autich	16 Januari	Colon	16 Januari	Barcelona
Bayria	Graaf	12 "	Hamburg	13 "	Pto Colombia
Sachsenwald	H Hintz	20 "	Colon	21 "	Hamburg
Città di Torino	T Ratto	27 "	Génova	27 "	Colon
Belgian	Mc Cormick	28 "	Liverpool	28 "	Santa Marta

Schoeners.	Aankomst.	van	Schoeners.	Vertrek	naar
Clara C	12 Januari	Rio Hacha	Perl de Ozama	13 Januari	Sto Domingo
Clicia V	12 "	Maracaibo	Sofia H	10 "	Bonair
Refugio H	13 "	Aruba	9 de Abril H	11 "	Maracaibo
Sofia H	13 "	Bonair	Jesúsita V	11 "	Maracaibo
W L Swift Am.	15 "	Pto Rico	Estr. del Mar	18 "	Guanta
Rosa Maria H	15 "	Aruba	Frieda H	14 "	Maracaibo
Juan Luis H	15 "	Aruba	Diana V	14 "	Maracaibo
			Estelle H	17 "	Aruba
			Refugio H	14 "	Aruba
			Sofia H	14 "	Bonair
			Carlota H	15 "	Maracaibo
			Hirondelle	17 "	Maracaibo
			Camilla H	17 "	Maracaibo
			Rosa Maria	17 "	Aruba

13 Jan. is hier het Fransch oorlogsschip DESCARTES binnengevallen komen- de van Colon. 17 Jan. is het van hier vertrokken naar Cayenne.

14 Jan. is H M ZEELAND vertrokken naar Habana.

15 Jan. is het Engelsch S S BARLBY vertrokken naar Cuba.